

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218202342
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Pivarčiová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2021:4218202342.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Pivarčiovou v spore žalobkyne: T. K., R.. XX.XX.XXXX, T. D. A. R. XX/XX, J., práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno, proti žalovanej: K. F., R.. XX.XX.XXXX, T. D. B. N. XXXX/X, J., práv. zast: JUDr. Mária Kanthová, advokátka so sídlom Župná 20, Komárno, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd určuje, že darovacia zmluva zavkladovaná Okresným úradom J., odbor katastrálny pod č. C.-XXXX/XXXX zo dňa 20.06.2016, ktorou povinný dlžník Z. F., R.. XX.XX.XXXX previedol do vlastníctva žalovanej nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území J. a zapísané v katastri nehnuteľnosti na Q. Č.. XXXX, XXXX O. XXXX pre katastrálne územie J. je voči žalobkyni právne neúčinná.

Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 09.05.2018 domáhala určenia, že darovacia zmluva zavkladovaná Okresným úradom J., odbor katastrálny pod č. C.-XXXX/XXXX zo dňa 20.06.2016, ktorou povinný dlžník Z. F., R.. XX.XX.XXXX previedol do vlastníctva žalovanej nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území J. a zapísané v katastri nehnuteľností na Q. Č.. XXXX, XXXX O. XXXX N. J. Ú. J., je voči žalobkyni právne neúčinná.

2. Žalobu odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu v Cork City z 09.10.2014 č.j. 458/08, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.10.2014, bolo rozhodnuté, že dlžník Z. F., R.. XX.XX.XXXX - syn žalovanej (ďalej označovaný ako „syn žalovanej“ alebo ako „dlžník“), je povinný platiť pre ich spoločné maloleté dieťa: K. F., R.. XX.XX.XXXX, výživné od 01.02.2018 vo výške XXX,XX eur mesačne a zaplatiť sumu XX.XXX,XX eur právnym titulom zaostalého výživného. Vymáhateľná pohľadávka žalobkyne voči dlžníkovi ku dňu podania žaloby činí celkom XX.XXX,XX eur. Dlžník je nezamestnaný a nemá žiadny príjem, preto výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy alebo iných príjmov neprichádza do úvahy. Bol však výlučným vlastníkom troch nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností na Q. Č.. XXXX, XXXX O. XXXX pre katastrálne územie J., v celkovej hodnote najmenej XX.XXX,XX E.. Tieto nehnuteľnosti previedol právnym titulom darovania dňa 20.06.2016 do vlastníctva žalovanej, ktorá je jeho matkou. Prevodom nehnuteľností do vlastníctva jeho matky znemožnil žalobkyni úspešný výkon rozhodnutia predajom nehnuteľných vecí. Darovacia zmluva, ktorou povinný previedol svoje tri nehnuteľnosti do vlastníctva žalovanej, ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne. Darovacia zmluva bola uzavretá medzi povinným - dlžníkom a osobou jemu blízkou. Neprichádza preto do úvahy, že by žalovaná nemohla spoznať alebo nepoznať jeho úmysel ukrať veriteľa. Žalovaná je starou matkou maloletého dieťaťa, na výživu ktorého jeho otec neplatí výživné už päť rokov. Žalovaná mala a má vedomosť o tom, že jej syn sa vyhýba plateniu výživného, pretože ju na to opakovane upozorňovala

žalobkyňa so žiadosťami, aby dlžníkovi - svojmu synovi dohovorila, aby si povinnosti voči svojmu synovi, jej vnukovi, plnil. Namiesto toho, aby bola svojmu vnukovi dopomohla k plateniu výživného od dlžníka - jej syna, žalovaná prijala darom do svojho vlastníctva nehnuteľnosti dlžníka, čím vedome dopomohla povinnému - dlžníkovi k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že nesúhlasí so žalobou. Jej syn žije v Í. a nebol doma už viac ako 5 rokov. Je veľmi zaneprázdnený, preto sa aj telefonicky málo spolu rozprávajú. O svojich finančných záležitostiach jej nerozpráva. Keďže jeho okolnosti mu neumožňujú, aby sa o ňu postaral v chorobe, rozhodol sa, že jej to vynahradí tým, že jej daruje svoje byty a zaistí jej tak pokojné staré roky. Žalobkyňa sa s ňou nerozpráva a už vôbec nie o ich spoločných záležitostiach. Nikdy ju na nič neupozorňovala a o nič ju nežiadala.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že tvrdenia žalovanej sú účelové a zavádzajúce. Nie je pravdou, že žalovaná nemala vedomosť o tom, že jej syn neplatí výživné. Žalobkyňa chodí so svojim synom na Slovensko najmenej jedenkrát každý rok a pri každej návšteve sa žalovanej sťažuje, že jej syn neplatí výživné. Žalobkyňa ďalej poukázala na ustanovenia zákona o rodine, z ktorých nepochybne vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu predchádza vyživovaciu povinnosť dieťaťa voči rodičovi. Takže dlžník sa v rozpore so zákonom zbavil svojich nehnuteľností s úmyslom ukrátiť vlastné dieťa o výživné, ktoré je voči dieťaťu povinný plniť podľa zákona aj podľa právoplatného súdneho rozhodnutia.

5. Zástupkyňa žalovanej v podaní doručenom súdu dňa 04.02.2019 uviedla, že žalovaná so žalobou nesúhlasí, neuznáva skutkový ani právny základ žaloby a žiada ju zamietnuť. Žalovaná uznáva, že je pravdou, že ona a jej syn uzavreli darovaciu zmluvu, ktorú jej syn podpísal dňa 13.04.2016 na Veľvyslanectve SR v Dubline a ktorou jej daroval nehnuteľnosti vedené na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX O. XXXX pre katastrálne územie J.. Okresný úrad J., katastrálny odbor rozhodnutím č. C.-XXXX/XXXX dňa 20.06.2016 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Syn žalovanej spolu s darovacou zmluvou poslal žalovanej aj ďalší úradný list, v ktorom je uvedené, že dňa 29.02.2016 žalobkyňa a dlžník požiadali advokáta o spísanie záznamu o ich dohode. Z neho vyplýva, že dlžník a žalobkyňa dňa 29.02.2016, teda predtým než bola uzatvorená darovacia zmluva, ktorú dlžník podpísal dňa 13.04.2016, uzatvorili dohodu o tom, že žalobkyňa zabezpečí prevod nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v J. R. S. B., ktorých vlastníkom je dlžník, na svoje meno, čím obidvaja považujú výživné za zaplatené do 18. roku veku K. F. a žalobkyňa svoj návrh na vymáhanie výživného berie späť. Dlžník je vedený ako spoluvlastník nehnuteľností, pozemkov a rodinného domu v centre J., hoci podľa ich dohody zo dňa 29.02.2016 žalobkyňa vyhlásila, že ona je zodpovedná za zabezpečenie prevodu nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v J. R. S. B.. Žalovaná je toho názoru, že predajom spoluvlastníckeho podielu jej syna na predmetných nehnuteľnostiach môže byť pohľadávka žalobkyne uspokojená.

6. V priebehu konania zástupca žalobkyne ďalej poukázal na skutočnosť, že nehnuteľnosť v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a dlžníka nepostačuje na úhradu dlžnej sumy, keďže dlžná suma presahuje hodnotu spoluvlastníckeho podielu dlžníka. Dlh na výživnom narastá, pričom hodnota nehnuteľnosti klesá, keďže sa o ňu nikto nestará a je v neobývateľnom stave. Ďalej poukázal na to, že keď vedel dlžník poslať žalovanej perfektnú darovaciu zmluvu, mala byť rovnako perfektne vyhotovená aj listina, ktorou by prenechal svoj spoluvlastnícky podiel žalobkyne na úhradu výživného. Uviedol, že je na zváženie, či žalovaná nemala postupovať tak, že by počkala na prepis nehnuteľnosti na S. B. C. J.W. v prospech žalobkyne a až následne by podpísala darovaciu zmluvu. Žalovanú vôbec nezaujímalo, čo bude s výživným na jej vnuka, nezaujímala sa o to, či došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu dlžníka na žalobkyňu za účelom úhrady výživného. Žalovaná sa nedôvodne spoliehala len na listinu zo dňa 29.2.2016, avšak z priebehu konania nevyplýva, že by bola maximálne opatrná, a že by urobila všetko preto, aby výživné na jej vnuka bolo zaplatené. Žalovaná dostala darovaciu zmluvu spolu s listinou zo dňa 29.02.2016 v jeden deň, jednou poštou, z čoho vyplýva, že k tomuto dňu vedela, že dlh na výživnom nie je vyrovnaný, a napriek tomu darovaciu zmluvu podpísala.

7. Zástupkyňa žalovanej v priebehu konania ďalej poukázala na to, že darovacia zmluva bola podpísaná dňa 13.04.2016. K jej uzavretiu došlo tak, že syn žalovanej na veľvyslanectve v Dubline podpísal darovaciu zmluvu, v obálke ju zaslal žalovanej, pričom pripojil aj dohodu uzavretú so žalobkyňou zo dňa 29.02.2016. Žalovaná teda mala vedomosť o tom, že jej syn dlhuje na výživnom, avšak z dohody mala za to, že dlh na výživnom mal byť vyrovnaný prevodom dlžníkovho spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti na S.Ó. B. C. J. na žalobkyňu. Žalovaná v januári 2016 utrpela úraz,

podstúpila operáciou D. J., je imobilná, a preto sa jej syn rozhodol darovať jej nehnuteľnosti. Na základe uvedeného nie je možné konštatovať, že žalovaná a dlžník uzavreli darovaciu zmluvu v úmysle vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti. K nehnuteľnosti na S. B. C. J. sú aj naďalej vedení ako podieloví spoluvlastníci žalobkyňa a dlžník v spoluvlastníckom podiele 1, žiadne záložné právo k tejto nehnuteľnosti zriadené nie je, pričom aj týmto spôsobom by mohlo byť zabezpečené plnenie vyživovacej povinnosti. Listina zo dňa 29.02.2016 nie je zmluvou o prevode spoluvlastníckeho podielu, je to listina o prejave vôle dvoch účastníkov, ktorí sa dohodli, že dlh v súvislosti s výživným budú riešiť prevodom spoluvlastníckeho podielu dlžníka na žalobkyňu. Listina obsahuje vyhlásenie žalobkyne, že zabezpečí prevod spoluvlastníckeho podielu. Nemožno súhlasiť s tým, že žalovaná mala vedomosť o tom, prečo nedošlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu dlžníka na žalobkyňu. Dlžník žije od roku 2004 C. Í., v kontakte sú len telefonicky alebo emailom, žalovaná preto nemala vedomosť o tom, prečo nedošlo k prevodu jeho spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti na žalobkyňu. Rovnako nemala vedomosť ani o tom, že by dlžník uzavrel darovaciu zmluvu v úmysle ukrátiť svojho veriteľa. Zástupkyňa žalovanej ďalej poukázala na to, že rozhodnutie súdu musí vychádzať z rozhodujúcich skutočností a dôkazov, ktoré existovali ku dňu podpísania darovacej zmluvy. To, či dlžník po podpísaní darovacej zmluvy platil alebo neplatil výživné, ako ani skutočnosť, či po podpísaní darovacej zmluvy došlo alebo nedošlo k prevodu jeho spoluvlastníckeho podielu na žalobkyňu, nie je pre účely rozhodnutia podstatné. Podstatné je to, či žalovaná v čase uzavretia darovacej zmluvy mala vedomosť o tom, že jej syn daruje nehnuteľnosť v úmysle ukrátiť veriteľa. Od 29.02.2016 do podania žaloby žalovaná vôbec nemala vedomosť o dlhu jej syna na výživnom a v čase uzavretia darovacej zmluvy nemala vedomosť o výške dlhu.

8. Rozsudkom zo dňa 21.10.2019 súd žalobu zamietol, keďže mal za to, že nebola splnená podmienka na úspešné odporovanie právnomu úkonu, a to, že žalovaná úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa poznala, ako aj z dôvodu, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie základnej podmienky úspešného odporovania právnomu úkonu, a to, že dlžník aj napriek odporovanému právnomu úkonu nevlastní ešte ďalší majetok, ktorý by postačoval na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil.

9. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 12Co/16/2020-303 zo dňa 03.11.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že pod náležitou starostlivosťou treba rozumieť takú činnosť (aktivitu), ktorú mala žalovaná vzhľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím k obsahu právneho úkonu (darovacej zmluvy, ktorou dlžník na ňu previedol tri nehnuteľnosti) vyvinúť, aby prípadný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa spoznala. Žalovaná v konaní netvrdila, že by vyvinula snahu a zistila napr. priamo u dlžníka, či k prevodu nehnuteľnosti uvádzanej v dohode aj došlo, nepreverila si túto skutočnosť ani na stránke katasterportálu. Zo spomínanej dohody žalovaná ani nemohla vedieť o akú nehnuteľnosť sa jedná, pretože táto v nej nie je bližšie špecifikovaná. V dohode je ďalej uvedené, že za zabezpečenie prevodu je zodpovedná žalobkyňa. Žalovaná preto mohla aj u žalobkyne preveriť, či bol spoluvlastnícky podiel jej syna prevedený na žalobkyňu, a či hodnota tohto podielu pokryje dlh, ktorý má jej syn na výživnom. Žalovaná sa však uspokojila s predloženou dohodou a podľa vyjadrení jej právnej zástupkyne len „predpokladala, že dlh syna na výživnom je na základe tejto dohody vyrovnaný“ (zápisnica z pojednávania zo dňa 20.05.2019, č. I. 168 spisu). Veľmi nedôveryhodne vyznieva aj rozpor v tvrdeniach žalovanej, ktorá v prvotných písomných vyjadreniach uviedla, že o dlhu svojho syna na výživnom nemala vedomosť, pričom žiadnu dohodu vo svojich vyjadreniach nespomínala. Až následne po prevzatí jej zastúpenia právnu zástupkyňou a zrejme aj po uvedení si potreby uniesť dôkazné bremeno, ktoré ako blízku osobu v zmysle ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka zaťažuje v spore práve ju, zmenila žalovaná rétoriku a začala tvrdiť, že o dlhoch syna na výživnom vedomosť mala a práve vychádzajúc z obsahu spomínanej dohody mala za to, že dlh jej syna na výživnom bude uspokojený z prevodu jeho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti na žalobkyňu. Žalovaná sa však nijako nepresvedčila, či prevodmi troch nehnuteľností do jej vlastníctva nedôjde k ukráteniu veriteľa jej syna, čo by ju primälo k tomu, aby neprijala darované nehnuteľnosti, pretože tento úkon bol na ujmu práv veriteľa, a teda v konečnom dôsledku jej maloletého vnuka. Napriek správne zistenému skutkovému stavu súdom prvej inštancie, musel odvolací súd konštatovať, že došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci v tom, že žalovaná vyvinula náležitú starostlivosť v zmysle ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu náležitú starostlivosť nevyvinula, pretože si skutočnosti o realizácii prevodu podielu svojho syna na žalobkyňu vôbec nepreverila. Vychádzala len z dohody, ktorá deklarovala možný prevod podielu, ku ktorému vôbec nedošlo. Neoverila si, či syn má dlh na výživnom voči svojmu maloletému synovi splatený. Preto musel odvolací súd konštatovať, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno, že vyvinula náležitú

starostlivosť, aby zistila úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa tak, ako jej to ukladá ustanovenie § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd musel prisvedčiť námietke žalobkyne, že neexistenciu určitej právnej skutočnosti nie je možné preukazovať, a preto nemožno od žalobkyne spravodlivo žiadať, aby preukázala, že dlžník nemá žiadny iný majetok ako ten, ktorý žalobkyňa už v konaní uviedla. Súd prvej inštancie tiež nezohľadnil skutočnosť, že exekúcia na vymoženie pohľadávky je vedená už viac ako dva roky a napriek tomu sa súdnemu exekútorovi nepodarilo dlh vymôcť. Predmetom exekučného konania sp. zn. 231 EX 101/18 je vymoženie pohľadávky v sume XX.XXX E. s príslušenstvom ako aj bežné výživné v sume XXX E. mesačne od 01.02.2018. Podľa správy súdneho exekútora K.. E. T. zo dňa 24.06.2019 bola aktuálna výška pohľadávky k tomu dňu XX.XXX,XX E.. Vychádzajúc z obsahu spisu, po zohľadnení aj hodnoty nehnuteľností, ktoré vyplývajú zo znaleckých posudkov bude nutné, aby súd prvej inštancie zohľadnil všetky zo spisu vyplývajúce skutočnosti a opätovne posúdil, či dlžníkov právny úkon (darovacia zmluva) ukrátil uspokojenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky, a či je možné z dlžníkovho majetku uspokojiť pohľadávku veriteľa, ktorá len ku dňu 24.06.2019 predstavovala sumu XX.XXX,XX E..

10. Po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd nariadil na 14.06.2021 pojednávanie, na ktorom zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa trvá na podanej žalobe. Od posledného vyčíslenia pohľadávky súdnym exekútorom dňa 24.06.2019, ktorá bola vo výške XX.XXX,XX E. pribudol dlh na výživnom vo výške X.XXX,XX E.. V exekučnom konaní sa nepodarilo vymôcť žiadnu sumu, nebol zistený ani žiaden iný majetok dlžníka. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že žalovaná v plnom rozsahu trvá na svojich písomných podaniach, rešpektuje stanovisko Krajského súdu v Nitre, avšak poukazuje na to, že žalobkyňa aj syn žalovanej žijú v G., x rokov už neboli doma, preto je komunikácia žalovanej s ním iná, ako keby boli doma. Nesúhlasí so stanoviskom Krajského súdu v Nitre, že žalovaná nekonala v súlade so zákonom a že nevynaložila náležitú starostlivosť, podľa ktorej mala prekontrolovať dohodu, ktorá bola uzavretá advokátom a mala prekontrolovať, či bol spoluvlastnícky podiel syna žalovanej prevedený. Keďže žalobkyňa so žalovanou nekomunikuje, nevedela tieto skutočnosti preveriť. Žalovaná žije sama, je odkázaná na opatrovateľskú starostlivosť. Zástupkyňa žalovanej ďalej poukázala na to, že podstatnou nie je terajšia výška dlhu na výživnom, ale jej výška v čase, keď došlo k uzavretiu darovacej zmluvy dňa 13.04.2016, pričom návrh na vklad do katastra bol podaný 05.05.2016. Žalovaná vzhľadom na dohodu, ktorú uzavrel syn žalovanej so žalobkyňou a ktorú poslal žalovanej spolu s darovacou zmluvou konala v dobrej viere. O výške dlhu nevedela. Na otázky súdu ďalej zástupkyňa žalovanej uviedla, že žalovaná nevyvinula snahu, aby si preverila, či došlo k prevodu nehnuteľnosti uvádzanej v dohode, žalovaná vychádzala zo znenia dohody, pričom zástupkyňa žalovanej má za to, že žiaden právny predpis jej neukladá povinnosť takéhoto preverenia si, či došlo k prevodu. Žalovaná si uvedené nepreverila ani na katasterportáli, pričom podľa žalovanej aj žalobkyňa jej mohla zavolať. Žalovaná sa o tejto skutočnosti dozvedela až vtedy, keď jej bola doručená žaloba zo súdu. Žalovaná nemala vedomosť o tom, že jej syn by mal uzavrieť darovaciu zmluvu v úmysle ukrátiť žalobkyňu. Žalovanej sa v januári 2016 stal úraz, odvtedy je imobilná, syn jej chcel pomôcť, preto jej daroval nehnuteľnosti. Syn žalovanej nebol na Slovensku 7 rokov. Keď žalovaná zomrie, jej syn bude prvým dedičom. Žalovaná vedela, o akú nehnuteľnosť sa jedná v dohode medzi žalobkyňou a synom žalovanej, napriek tomu, že tam nie je uvedené číslo listu vlastníctva a ani parcelné číslo, pretože v dohode je uvedené, že ide o nehnuteľnosť na S.J. B. C. J. a syn žalovanej a žalobkyňa inú nehnuteľnosť nemali. V čase uzavretia darovacej zmluvy žalovaná nemala vedomosť o výške dlhu na výživnom, túto ani nezisťovala, pretože vychádzala z obsahu listiny o právnom úkone, ktorú vyhotovil advokát v Yorku a na základe tejto dohody mal byť uspokojený dlh syna žalovanej na výživnom. Žalovaná nemá vedomosť o tom, aký má jej syn majetok v G.. Vie, že na Slovensku má spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti na S. B. C. J.. Syn žalovanej má aj maloletú dcéru, o ktorú sa sám stará, takže má aj inú vyživovaciu povinnosť.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkov O. K. O. X.. O. K., oboznámením sa s čestným prehlásením žalobkyne, ako aj oboznámením sa s obsahom nasledovných listinných dôkazov: upovedomením o začatí exekúcie súdneho exekútora S.. E. T. zo dňa 28.03.2018, rozhodnutím Okresného súdu v Cork City zo dňa 09.10.2014, osvedčením o európskom platobnom rozkaze - rozsudku zo dňa 22.11.2017, lekáorskými správami o žalovanej, výpismi z listov vlastníctva č. XXXXX O. XXXXX pre katastrálne územie J., dohodou medzi žalobkyňou a synom žalovanej zo dňa 29.02.2016, informatívnou kópiou z katastrálnej mapy, znaleckým posudkom X.. E. F. Č.. XX/XXXX, návrhom kúpnej zmluvy a návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa 09.05.2017, návrhom dohody zo dňa 09.05.2017, znaleckým posudkom X.. S. I. Č.. XX/XXXX, vyhlásením o rekonštrukcii elektroinštalácie rodinného domu zo dňa 03.03.2019, správou súdneho exekútora S.. E. T. zo dňa 03.06.2019 a dňa 24.06.2019, návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností -

darovacia zmluva zo dňa 04.05.2016, darovacou zmluvou zo dňa 22.03.2016, dodatkom č. 1 k darovacej zmluve zo dňa 22.03.2016, rozhodnutím Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor č. vkladu: C. XXXX/XXXX zo dňa 20.06.2016 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, rozhodnutím Okresného úradu J., J. V. Č.: C.-XXXX/XXXX-X o prerušení konania zo dňa 03.06.2016, výpisom z katasterportálu a ponukou realitných kancelárií. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

12. Z čestného prehlásenia žalobkyne zo dňa 13.05.2019 vyplýva, že jej vzťah s dlžníkom žalovanej skončil dňa 09.04.2008, odvtedy žijú oddelene v Í., majú jedného spoločného syna K., ktorý s ňou žije v spoločnej domácnosti. Okresným súdom v Corku bola 30.10.2012 výška výživného na maloletého K. stanovená na XXX E., prvá taká splátka začínala 02.11.2012 a 09.10.2014 bola upravená na XX E. + XX E. zo zameškaného výživného, s prvou takouto splátkou dňa 10.10.2014. Dlžník si hneď od začiatku neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť, napriek tomu, že do roku 2015 bol zamestnaný a mal príjem aj z prenájmu troch nehnuteľností na Slovensku. Dňa 20.06.2016 previedol dlžník darovacou zmluvou nehnuteľnosti na svoju matku - žalovanú, ktorá následne jednu z nehnuteľností zaťažila záložným právom. Žalobkyňa je jediná, ktorá zabezpečuje všetky životné náklady dieťaťa, zabezpečuje jeho transfer do a zo školy a na krúžky, preto nemôže pracovať na plný úväzok. Zabezpečuje aj jeho osobný kontakt s rodinou na Slovensku, pričom pri jednej z takýchto príležitostí jej v minulosti žalovaná vyčítala, prečo by jej syn mal platiť výživné, veď deti by mali podporovať svojich rodičov a nie deti.

13. Svedkyňa O. K., matka žalobkyne, počas svojho výsluchu dňa 18.02.2019 vypovedala, že v roku 2016 jej žalovaná telefonovala a hrubo jej nadávala, že žalobkyňa žiada od dlžníka výživné, pričom dlžník nemá peniaze a žalobkyňa má. Nehnuteľnosť v spoluvlastníctve žalobkyne a dlžníka je v zlom stave, je tam starý rodinný dom, ktorého statika je porušená, hlavná stena je porušená, a ak sa s tým niečo neurobí, dom sa zrúti. Bola tam havária na vodovodnom potrubí, svedkyňa ju dala opraviť a všetko aj zaplatila.

14. Svedok X. O. K., otec žalobkyne, na pojednávaní dňa 20.05.2019 vypovedal, že o darovaní nehnuteľností žalovanej sa dozvedel od žalobkyne približne pred dvomi rokmi. Vie o tom, že bol podaný návrh na vykonanie exekúcie a že dlžník nebol exekútorom zastihnutý resp. zásielka súdneho exekútora sa vrátila ako nedoručená, pretože adresát je neznámy. So žalovanou sa stretol asi pred tromi rokmi, povedal jej, že jej syn neplatí výživné, teda žalovaná o tom vedela.

15. Z rozhodnutia Okresného súdu v Cork City č. 458/08 zo dňa 09.10.2014 vyplýva, že syn žalovanej ním bol ako dlžník výživného zaviazaný platiť žalobkyňi ako veriteľovi výživného na ich maloletého syna K. F. od 12.06.2014 výživné vo výške XX,XX eur týždenne a sumu XX,XX E. týždenne zo sumy nedoplatkov výživného.

16. Z upovedomenia o začatí exekúcie č. 213 EX 101/18-8, ktoré dňa 28.03.2018 vydal súdny exekútor S.. E. T. vyplýva, že na podklade rozhodnutia Okresného súdu v Cork City č. 458/08 zo dňa 09.10.2014 sa vedie exekúcia proti povinnému Z. F. v prospech oprávneného K. F., R.. XX.XX.XXXX na vymoženie pohľadávky v sume XX.XXX,XX E. s príslušenstvom, na vymoženie sumy XXX,XX E. bežného výživného mesačne od 01.02.2018 a trov za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora vo výške 24,12 eur.

17. Z darovacej zmluvy uzavretej dňa 22.03.2016 medzi synom žalovanej ako darcom a žalovanou ako obdarovanou vyplýva, že ňou syn žalovanej daroval žalovanej tri byty zapísané na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX O. XXXX pre katastrálne územie J. vrátane k nim prislúchajúcich spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve bytového domu a žalovaná uvedené nehnuteľnosti prijala.

18. Dodatkom č. 1 zo dňa 15.06.2016 k darovacej zmluve bolo spresnené označenie trvalého bydliska obdarovanej, boli bližšie popísané spoločné časti a spoločné zariadenia domu pre jednotlivé byty a bolo odstránené označenie vecného bremena, ktoré sa nevzťahovalo na prevádzaný byt.

19. Z rozhodnutia Okresného úradu J., katastrálny odbor zo dňa 20.06.2016 bolo zistené, že vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k darovaným nehnuteľnostiam bol povolený s číslom vkladu: C. XXXX/XXXX.

20. Z dohody medzi žalobkyňou a dlžníkom zo dňa 29.02.2016 vyplýva, že účastníci tejto dohody sa dohodli, že dlžník prevedie svoj podiel na nehnuteľnosti na S. B., J. na žalobkyňu, pričom tento prevod bude predstavovať vyčerpanie výživovacej povinnosti dlžníka pre jeho syna K. F., J. K. nedosiahne vek 18 rokov, teda že dlžník nie je povinný platiť žiadne ďalšie výživné, kým K. nedosiahne 18 rokov. Splatné nedoplatky ku dňu 26.02.2016 predstavovali sumu X.XXX,XX E.. Z dohody ďalej vyplýva, že strany sa dohodli, že žalobkyňa je zodpovedná za zabezpečenie prevodu uvedeného majetku na jej meno.

21. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX pre katastrálne územie J. vyplýva, že žalobkyňa a dlžník sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností vedených na tomto liste vlastníctva každý z nich v pomere 1 k celku, a to pozemku na parc. č. X/XX V. C. XXX K. - U. N. O. R., R. N.. Č.. X/XX V. C. XX K.2. - U. N. O. R.A., O. W.R. A. R. N.. Č.. X/XX.

22. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX N. J. Ú. J. vyplýva, že žalobkyňa a dlžník sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností vedených na tomto liste vlastníctva každý z nich v pomere 1/12 k celku, a to pozemku na parc. č. X/X V. C. XXX K. - U. N. O. R., R. N.. Č.. X/XX V. C. XX K.2. - U. N. O. R..

23. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného dňa 31.07.2015 znalkyňou X.. E. F. vyplýva, že všeobecná hodnota stavieb a pozemkov evidovaných na listoch vlastníctva č. XXXXX O. XXXXX N. J. Ú. J. bola v čase vyhotovenia znaleckého posudku XX.XXX,XX E.. Znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa 19.03.2019 vypracovaným znalcom X.. S. I. bola všeobecná hodnota týchto nehnuteľností určená na sumu XX.XXX,XX E..

24. Z návrhu Dohody o zaplatení dluhu na výživnom vyplýva, že sa ňou malo dohodnúť, že zo sumy XX.XXX,XX E., ktorú mala zaplatiť žalobkyňa dlžníkovi ako kúpnu cenu za prevod jeho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam evidovaným na listoch vlastníctva č. XXXXX O. XXXXX, sa na uhradenie zaostaleho výživného na maloletého K. mala započítať suma vo výške X.XXX,XX E. a zvyšok kúpnej ceny v sume X.XXX,XX E. mal tvoriť rezervu na výživné pre maloleté dieťa do 12. veku dieťaťa, s ktorou mala nakladať žalobkyňa ako matka dieťaťa. Na predmetnej dohode absentujú podpisy jej účastníkov.

25. Zo správy súdneho exekútora S.. E. T. zo dňa 03.06.2019 a zo dňa 24.06.2019 vo veci exekučného konania vedeného u neho pod značkou 213 EX 101/18 vyplýva, že povinný (dlžník) je spoluvlastníkom nehnuteľností - rodinný dom s podielom 1, zastavané plochy a nádvoria s podielom 1, má evidovaný účet v Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorý súdny exekútor blokuje, je vlastníkom motorového vozidla s rokom výroby 1988, ktoré súdny exekútor blokuje a je evidovaný v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec naposledy do 31.12.2005. Aktuálna výška pohľadávky je XX.XXX,XX E. (istina - dlžné výživné vo výške XX.XXX,XX E. a bežné výživné od 01.02.2018 ku dňu 31.05.2019 je vo výške X.XXX,XX E., trovy vo výške 24,12 eur). Súdny exekútor požiadal zákonnú zástupkyňu oprávneného (žalobkyňu) o udelenie súhlasu s exekúciou spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXXX O. XXXXX, ktorá neudelila súhlas k uvedenému spôsobu výkonu exekúcie, avšak uviedla, že podala žalobu na súd ohľadom odporovateľnosti právnych úkonov povinného. Súdnemu exekútorovi sa doposiaľ nepodarilo doručiť upovedomenie o začatí exekúcie povinnému. Majetkové pomery povinného sa priebežne preverujú.

26. Podľa § 42a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

27. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnenému úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrať svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnenému úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukraťený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrať veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

28. Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

29. Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právny úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

30. Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

31. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

32. Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Predmetom odporovateľnosti sú také právne úkony, ktorými sa zhoršuje možnosť veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky, pričom to nemusia byť úkony, ktorými dochádza k scudzeniu majetku dlžníka, postačuje, ak ide o také úkony, ktoré znižujú majetkovú podstatu dlžníka na úkor veriteľa. Odporovať možno len úkonom dlžníka. Len dlžník totiž môže ukrátiť nároky veriteľa. Ak iná osoba než dlžník urobí úkon, ktorým by sa ukrátili práva veriteľa, nemá to za následok vznik odporovateľnosti.

33. Predpokladmi úspešného odporovania právny úkonu dlžníka, ktoré musí veriteľ preukázať sú (teda musí tvrdiť a dokázať, aby bola jeho žaloba úspešná):

- vymáhateľnosť svojej pohľadávky voči dlžníkovi,
- skutočnosť, že konkrétny právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa,
- preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa ak žalovanému (druhej strane odporovaného právneho úkonu) musel byť úmysel dlžníka odporovaným právny úkonom ukrátiť veriteľa známy, teda že o ňom vedel alebo musel vedieť,
- skutočnosť, že právny úkon dlžník urobil v posledných troch rokoch, t. j. troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby.

Preukázanie úmyslu dlžníka, že mienil ukrátiť právny úkonom svojho veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby blízke dlžníkovi (blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.). Úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa v takomto prípade zákon predpokladá a je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali opak, t. j., že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. Úspešná obrana žalovaného ako osoby dlžníkovi blízkej spočíva nielen v jeho tvrdení, že o úmysle dlžníka ukrátiť právny úkonom veriteľa nevedela a ani nemohla vedieť, ale aj v tvrdení a preukázaní, že vyvinula takú aktivitu, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý v dobe odporovateľného právneho úkonu musel existovať, z jej výsledkov spoznala, t. j. aby sa o tomto úmysle dozvedela. Ak sa jej to ani pri vynaložení náležitej starostlivosti nepodarilo, môže sa tým brániť odporovacej žalobe (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21 Cdo/206/2013).

34. Dlžníkové právne úkony ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. K ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak dlžník vlastní napriek odporovanému právny úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý stačí k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil (NS ČR, sp. zn. 21 Cdo 2791/99). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkové právne úkony ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky nesie veriteľ (pozri napríklad rozhodnutia NS ČR sp. zn. 21 Cdo 549/2001, sp. zn. 30 Cdo 2435/2006). K ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak dlžník napriek odporovanému právny úkonu a

ďalším svojim dlhom vlastní taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil.

35. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že darovacia zmluva, ktorou dlžník previedol na žalovanú svoje nehnuteľnosti, je voči nej právne neúčinná. V konaní bolo nesporné, že žalobkyňa má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku a že dlžník uzavrel so žalovanou darovaciu zmluvu, ktorou previedol svoje nehnuteľnosti na žalovanú. Zároveň bolo nesporné, že dlžník je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností vedených na listoch vlastníctva č. XXXXX O. XXXXX N. J. Ú. J.. Sporným bola skutočnosť, či dlžník uzavrel darovaciu zmluvu v úmysle ukrátiť žalobkyňu a následne, či žalovaná v čase uzavretia darovacej zmluvy pri náležitej starostlivosti mohla alebo nemohla poznať dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa.

36. Súd po vykonanom dokazovaní vychádzajúc aj z právneho názoru odvolacieho súdu vyjadreného v uznesení sp. zn. 12Co/16/2020-303 zo dňa 03.11.2020 dospel k záveru, že žalovaná nevyvinula náležitú starostlivosť v zmysle ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože si skutočností o realizácii prevodu podielu svojho syna na žalobkyňu vôbec nepreverila. Žalovaná nevyvinula žiadnu snahu, aby si preverila, či došlo k prevodu nehnuteľnosti uvádzanej v dohode, vychádzala len zo samotného znenia dohody, pričom si skutočnosť, či naozaj došlo k realizácii prevodu podielu svojho syna na žalobkyňu nepreverila na katasterportáli a ani žiadnym iným spôsobom. Vychádzala len z dohody, ktorá deklarovala možný prevod podielu, ku ktorému vôbec nedošlo. Neoverila si, či syn má dlh na výživnom voči svojmu maloletému synovi splatený. Pokiaľ žalovaná namietala, že aj žalobkyňa jej mohla zavolať a oznámiť jej uvedenú skutočnosť, súd sa s touto námietkou žalovanej nestotožňuje, pretože to bola práve žalovaná, ktorú ťažila povinnosť vyvinúť náležitú starostlivosť na to, aby prípadný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa spoznala. Preto si mohla práve žalovaná aj u žalobkyne sama preveriť, či bol spoluvlastnícky podiel jej syna prevedený na žalobkyňu, a či hodnota tohto podielu pokryje dlh, ktorý má jej syn na výživnom. Žalovaná sa však uspokojila s predloženou dohodou a podľa vyjadrení jej právnej zástupkyne len „predpokladala, že dlh syna na výživnom je na základe tejto dohody vyrovnaný“. Žalovaná sa však nijako nepresvedčila, či prevodmi troch nehnuteľností do jej vlastníctva nedôjde k ukráteniu veriteľa jej syna, čo by ju primälo k tomu, aby neprijala darované nehnuteľnosti, pretože tento úkon bol na ujmu práv veriteľa, a teda v konečnom dôsledku jej maloletého vnuka. Z uvedených dôvodov preto musí súd konštatovať, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno, že vyvinula náležitú starostlivosť, aby zistila úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa tak, ako jej to ukladá ustanovenie § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úmysel dlžníka (teda syna žalovanej) ukrátiť jeho veriteľa (teda žalobkyňu) v takomto prípade zákon predpokladá, keďže druhou stranou odporovateľného právneho úkonu bola osoba blízka dlžníkovi, preto bolo na žalovanej ako osobe dlžníkovi blízkej, aby preukázala opak, t. j., že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať. Žalovaná však dostatočným spôsobom nepreukázala, že úmysel dlžníka v čase uskutočnenia ukračovacieho právneho úkonu (t.j. podpísania darovacích zmlúv dňa 22.03.2016) nemohla poznať ani pri vynaložení náležitej starostlivosti.

37. Zároveň mal súd vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu vyjadreného v uznesení sp. zn. 12Co/16/2020-303 zo dňa 03.11.2020 dostatočne za preukázané, že darovanie nehnuteľností žalovanej ukračuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, keďže nebolo preukázané, že by dlžník mal iný majetok v dostatočnej hodnote, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobkyne uspokojená. Vykonaným dokazovaním síce bolo preukázané, že dlžník je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností na S. B. C. J., ktorých všeobecná hodnota bola Znaleckým posudkom č. 28/2019 zo dňa 19.03.2019 vypracovaným znalcom X.. S. I. určená na sumu XX.XXX,XX E. (spoluvlastnícky podiel dlžníka k nehnuteľnosti evidovanej na liste vlastníctva č. XXXXX N. J. Ú. J. predstavuje 1 a spoluvlastnícky podiel dlžníka k nehnuteľnosti evidovanej na liste vlastníctva č. XXXXX N. J. Ú. J. predstavuje 1/12), a je vlastníkom motorového vozidla s rokom výroby 1988, avšak hodnota tohto majetku celkom zjavne nepostačuje na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky, ktorá ku dňu 14.06.2021 podľa tvrdenia zástupcu žalobkyne predstavuje sumu XX.XXX,XX E.. Keďže zástupkyňa žalovanej k majetkovým pomerom dlžníka uviedla len toľko, že žalovaná nemá vedomosť o tom, aký má jej syn majetok v G. O. vie, že na Slovensku má spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti na S. B. C. J., je potrebné konštatovať, že žalovanej sa v priebehu konania nepodarilo preukázať, že by mal dlžník aj iný majetok v dostatočnej hodnote, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobkyne, preto súd konštatuje, že darovanie nehnuteľností žalovanej ukrajuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne.

38. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto súd žalobe vyhovel a určil, že darovacia zmluva zavkladovaná Okresným úradom J., odbor katastrálny pod č. C.-XXXX/XXXX zo dňa 20.06.2016, ktorou povinný dlžník Z. F., R.. XX.XX.XXXX previedol do vlastníctva žalovanej nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území J. a zapísané v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXXX, XXXX O. XXXX pre katastrálne územie J. je voči žalobkyni právne neúčinná.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, a to tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v konaní pred odvolacím súdom, preto jej súd priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).